

Надеждата отъ мене вече избяга.
Възвишенъ духъ или природа блага
Не ще ли друга билка да родѣтъ?

МЕФИСТОФЕЛЪ.

Да, друже, мждри каза ти слова!
За да се подмладишъ, и други срѣдства има;
Но трѣбва друга книга да се взима,
Да се разтвори чудната глава.

ФАУСТЪ.

Да зная искамъ!

МЕФИСТОФЕЛЪ.

Този цѣръ е безъ пари,
Безъ лѣкари и безъ магия. Ето,
Веднага тичай на полето,
Копай земята и ори,
И себе, и ума си затвори
Въ единъ съвѣсъмъ закритъ и тѣсенъ трапъ,
Храни се само съ солъ и хлябъ,
Живѣй съ добитъка — добитъкъ, и нехай,
Ако самичъкъ нивата си наторишъ;
Това е най-доброто срѣдство, знай,
Осѣмдесетъ години да се подмладишъ.

ФАУСТЪ.

Не съмъ навикналъ на това; и нѣма
Мотиката въ ржка да взема;
Такъвъ животъ за менъ се не годи.

МЕФИСТОФЕЛЪ.

Тогази при вѣщницата иди!

ФАУСТЪ.

Защо пъкъ тъкмо тая дѣрта врачка?
Не можешъ ли приготви ти балсамъ?